

Księga Wyjścia

Rozdział 13

1. WIEKUISTY oświadczył też Mojżeszowi, mówiąc: 2. Poświęć Mi wszystko, co pierworodne, co otwiera wszelkie łono u synów Izraela; tak z ludzi, jak i z bydła. Ono jest Moje. 3. A Mojżesz powiedział do ludu: Pamiętajcie ten dzień, w którym wyszliście z Micraim, z domu niewoli. Bo WIEKUISTY wyprowadził nas stąd przemożną ręką; zatem kwaszone nie może być spożyte. 4. Wychodźcie dzisiaj, w miesiącu Kłosów. 5. I będzie tak, że gdy WIEKUISTY zaprowadzi cię do ziemi Kanaanejczyka, Chittejczyka, Emorejczyka, Chywity i Jebusyty względem której zaprzysiągł twoim przodkom, że ci ją da, do ziemi opływającej mlekiem i miodem wtedy, w tym miesiącu, odprawicie tą służbę. 6. Przez siedem dni będziesz jadał praśniki, a dnia siódmego będzie uroczystość dla WIEKUISTEGO. 7. Praśniki mają być spożywane przez siedem dni, więc nie ukaże się u ciebie nic kwaszonego; nie ukaże się u ciebie kwas, w całym twoim obrębie. 8. Także owego dnia opowiesz twojemu synowi, mówiąc: To z powodu tego, co mi uczynił WIEKUISTY, gdy wychodziłem z Micraim. 9. Niech ci to będzie znakiem na twojej ręce i pamiątką między twoimi oczami aby nauka WIEKUISTEGO była w twych ustach; gdyż to WIEKUISTY wyprowadził cię przemożną ręką z ziemi Micraim. 10. Będziesz przestrzegał tej ustawy w jej oznaczonym czasie, od roku do roku. 11. Zaś kiedy WIEKUISTY zaprowadzi cię do ziemi Kanaanejczyka, jak zaprzysiągł tobie i twoim ojcom, i ci ją odda, 12. wtedy odłączysz dla WIEKUISTEGO wszystko, co otwiera łono; z każdego pierworodnego płodu bydła, który będzie u ciebie, samce przeznaczysz dla WIEKUISTEGO. 13. Zaś każde pierworodne z osła wykupisz jagnięciem; a jeśli nie wykupisz, wtedy złamiesz mu kark. Wykupisz też każdego pierworodnego człowieka, z twoich synów. 14. I będzie, że gdy w przyszłości zapyta się cię twój syn, mówiąc: Co to? Wtedy mu powiesz: WIEKUISTY wyprowadził nas przemożną ręką z ziemi Micraim, z domu niewolników. 15. Bowiem się stało, że gdy faraon się opierał, by nas uwolnić WIEKUISTY zabił wszystko pierworodne w ziemi Micraim, od pierworodnego z ludzi, aż do pierworodnego z bydła; dlatego ja ofiarowuję WIEKUISTEMU wszystkie otwierające łono samce, oraz wykupuję każdego pierworodnego z moich synów. 16. Niech to będzie znakiem na twojej ręce oraz nawiązką między twoimi oczami; ponieważ WIEKUISTY wyprowadził nas przemożną ręką z Micraim. 17. A gdy faraon uwolnił lud, wydarzyło się, że Bóg nie poprowadził ich drogą ziemi Pelisztinów, choć była bliższa. Gdyż Bóg mówił: Aby lud przypadkiem nie żałował, kiedy zobaczy wojnę, i nie powrócił do Micraim. 18. Ale Bóg obwodził lud drogą pustyni, ku morzu Sitowia. A synowie Izraela wyszli uzbrojeni z ziemi Micraim. 19. Mojżesz zabrał także ze sobą kości Josefa, gdyż przysięgą zaklinał synów Izraela, mówiąc: Wspomnieć, wspomni was Bóg, a wtedy wyniesiecie stąd ze sobą moje kości. 20. Więc wyruszyli z Sukoth i rozłożyli się obozem na skraju pustyni, w Etham. 21. A WIEKUISTY szedł przed nimi, dniem w słupie obłoku, aby

prowadzić ich drogą; a nocą w słupie ognistym, by im przyświecać; tak, żeby szli we dnie i w nocy.

22. Słup obłoku nie ustępował od ludu we dnie, ani też słup ognisty w nocy.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012